

kenet.

Hvis nogen vil
slankekur, kan
kager hele dagen.
Ilo i løbet af et
te, jeg har haft i
ost og råkostsal
smagsproverne

PIGE

8.1965

„Waltz for Debbie
Jazz i Studie
gang ikke en til
sendelse. Sten B
studiet med et le
så jazzens særlig
samspil med ti
chance for også i

PIGE

8.1965

n kaldes væru
heder derunder
gen efter billed
te — heller ikl
åbe hurra for.
ent vand til d
nduesviskere bl
omtalt, skønt
et efterhånden

PIGE

8.1965

PIGE SPEJDERNE

en gang for all
il en tur på val
e i England, o
i Frankrig, Ita
Tyskland. Unde
ver og blev me
a en række mu
edes hans inter

PIGE

8.1965

ovedpersonens o
rs fattigkvarter c
diftet. Den videre
an han bliver suc
rer sin søn ved a
l den forfølelse,
et, er trods man
egivenheder tem

PIGE

8.1965

der bogstave
stykker under k
te gjaldt blikke
mudderliv og i
kul- og slagge
te baggrundsmu
delser ikke ove
len er stort set

PIGE

8.1965

8 1965

»Pigespejderne«

Medlemsblad
udgivet af
Det Danske Pigespejderkorps
Redaktør Ella Breinholdt
Iversen, Gartnervænget 3,
Svinninge Sj.

I redaktionen: Ruth Vallentin, Nete Germark og en patrulje bladlus.

Administration og ekspe-
dition: Korpskontoret,
Lundsgade 6, Københ. Ø.
Enkelt-abonnement (se
bagsiden).

Postbox: Margareta Enggard,
Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Trykkeri: Fyens Stiftsbog-
trykkeri, Odense.

Bidrag til »Pigespejderne«
indsendes ca. 40 dage før,
bladet skal udkomme.

Desværre bliver det nødven-
digt at minde om, at der
ikke i »Pigespejderne« kan
optages indlæg, som er ano-
nyme. Et hvert indlæg skal
være forsynet med navn og
adresse for at kunne finde
optagelse. Anonyme indlæg
går lukket i papirkurven.

INDHOLD Nr. 8 1965

Har du lyst til at lære fransk	146
Mor med på december- tur	146
Landslotteri	147
Bølle beretter	148
Frimærkesnak	150
Tinka	150
Julegaver for små beløb	151
Da er det jul	151
Patruljehjørnet	152
Patrulje-stafetten	153
Tak, Danmark	153
Tovværkshusflid	154
Kampen om den for- heksede rævehale	156
Småtterier	157
Julekonkurrence	157
December i naturen ...	158
Det stod i avisen	159
Læsehesten	159
Postbox	159

Har du lyst til at lære fransk i Frankrig?

I 1964 var der arrangeret en sprog- og hjælpelejr i Berck i Nordfrankrig. Hvis der er tilstrækkelig interesse blandt spejdere i aldersgruppen 16–19 år, vil Det internationale udvalg forsøge at gennemføre en sådan lejr igen i sommeren 1966, da holdet fra 1964 fik stort udbytte af lejren, både med hensyn til det franske sprog, oplevelsen ved at være i Frankrig og kontakten med de handicappede børn, der opholder sig på hospitalerne i Berck.

Det er en betingelse, at eventuelle deltagere i turen næste sommer har haft fransk i mindst et år, og at de vil gøre et godt stykke forarbejde, både sprogligt og i forbindelse med underholdningen og beskæftigelsen af de små patienter. Turen vil vare ca. 3 uger, og vil blive lagt inden for skoleferien.

I 1964 kostede turen 700 kr.; men vi skal nok regne med lidt mere denne gang. Holdet medbringer selv telte, køber ind og laver sin egen franske mad. I turen indgår nogle dages ophold i Paris.

Findes der en dansk lærerinde i fransk, som måske kunne tænke sig at stå for den sproglige side af både forberedelserne og opholdet? I hvert formiddagsprogram indgår nemlig 1–2 timers undervisning.

Hvem vil stå for den praktiske side af lejren? Det må være en rejsevant og franskkyndig fører.

Interesserede spejdere i 16–19 års alderen bedes rekvirere ansøgningsskema hos

Det Danske Pigespejderkorps, Hunderupvej 67, Odense.

Eventuelle ledere bedes skrive til samme adresse og samtidig fortælle om deres kvalifikationer samt vedlægge anbefaling fra DC (eller DTC).

Alle ansøgninger må være Odense-kontoret i hænde senest 10. december.

Mor med på decembertur

Patruljeturen i december har noget ganske særligt hyggeligt over sig – det er ligesom julehyggen breder sig også til denne tur.

Hvorfor ikke lade mor få del i denne julehyggetur? I synes måske, at det er en fuldkommen vanvittig tanke, men der vil ikke være tvivl om, at mor, dersom hun har tid dertil, vil nyde at komme med, særligt, hvis I vælger at lade turen gå til skoven, for så vil mor kunne få samlet alle mulige mærkværdige ting til brug i juledekorationer og lignende. Og hvorfor ikke også unde mor den fristund midt i jule-travlheden? – Hun vil i hvert fald glæde sig over jeres invitation, uanset om hun siger ja tak, eller hun må afstå fra deltagelse.

Rigtig god juletur! –

Landslotteri

Det er nu 5 år siden, vi sidst havde landslotteri. Det var et *jubilæumslotteri* i anledning af korpsets 50 års fødselsdag. Af overskuddet blev dannet en *jubilæumsfond*, som er blevet brugt til indkøb af lejrgrunde rundt omkring i hele landet.

Nu er jubilæumsfonden næsten tom; men vi har stadig brug for mange penge til indkøb af nye lejrpladser og til at forbedre og vedligeholde dem, vi allerede har.

Det er derfor så heldigt, at vi har fået justitsministeriets tilladelse til igen at afholde et landslotteri.

Lodsedlerne kommer til at koste 1 kr. pr. stk., og af denne krone får troppen eller flokken selv de 20 øre, så jo flere lodsedler I sælger, jo flere penge kommer der i tropskassen.

Ovenover ser I, hvordan lodsedlen kommer til at se ud. Trille har leveret tegningen af spejderne, der sælger lodsedler med store smil og i højt humør.

Gevinsterne er iøvrigt ting, som de fleste vil blive glade for at vinde, nemlig en bil, småfilmsoptagere, fjernsyn, vaskemaskiner og opvaskemaskiner m. m.

Men I kan også vinde noget, hvis I er dygtige til at sælge. Der bliver nemlig udsat præmier, bestående af patruljetelte og gavekort til depotet til de troppe og flokke, der sælger og afregner hurtigt, og som sælger flest lodsedler pr. spejder eller blåmejse. Dette får I mere at vide om i januar-februar-bladet.

Salget af lodsedler begynder den 1. februar 1966, og vi håber, at vi hurtigt kan få udsolgt.

LOTTERIUDVALGET

Lokale-rengøring

Da jeg var til patruljeførermøde for et par dage siden, så sagde min højtelskede tropsfører Susan: „Det er virkelig en stor fornøjelse at læse dine beretninger i Pigespejderne hver måned, Bølle“.

Jeg anlagde en let overlegen mine og sagde: „Det glæder mig virkelig, du synes om mine skrivelser“.

„Ja“, sagde Susan, „og jeg synes det er virkeligt morsomt at komme til at se jer fra en helt anden side, end jeg er vant til. Jeg må indrømme, at det aldrig før er gået op for mig, hvilke små engle I er. I er lige til at hænge op på juletræet til jul“!

„Hvad mener du med det?“ spurgte jeg.

„Man har indtrykket af, at Mågernes valgspørgsmål: *Hver måned sin good-turn*, eller er det mon *Ingen god gerning uden den trykkes i Pigespejderne?*“

„Ja, det er rigtigt“, faldt een af de andre ind, „i sommerlejrberetningen fortalte du, hvorledes I sled og slæbte i regnvejr til gavn og glæde for en Røde-Kors-dame. Næste gang fortalte du, hvordan patruljen ofrede en hel søndag på at modernisere Jacobsens gamle das. Da du berettede om Spejderhjelpen, antydede du, at I havde indtjent det største beløb i hele korpset, og derefter måtte vi høre om alle de tjenester, som I skulle gøre den gamle dame, som bor dør om dør med Gemse“.

„Nå ja“, forsvarede jeg mig, „det er da sandt ord til andet, hvad jeg har skrevet. Hvad kan I så bebrejde mig?“

„Hvis vi nu til december skal læse om jeres jule-good-turn og høre om, hvor rørte og taknemmelige de stakkels trængende mennesker, som I gjorde julelys for, blev, – så – ja, så begynder jeg sære'me' at sige De til jer, for sådan nogle gode mennesker kan jeg ikke sige du til og føle mig som ligemand med“.

„Jamen, hvad vil du have, jeg skal gøre?“ spurgte jeg, „Pigespejderne er et opbyggeligt og underholdende børneblad, som kommer ud til en mængde børn landet over. Du vil da ikke have, at jeg skal bilde dem ind, at vi holder patruljemøder ved at danse can-can oppe på bordet, mens tobaksrøgen bølger under loftet og sømandseder gør luften tyk?“

„Du kunne jo også prøve på at finde en mellemvej, der er jo ingen grund til at bilde alle disse tro-

faste læsere – som du åbenbart regner med, du har – ind, at I altid opfører jer så forbilledligt, så jeres mødre ville være stolte over at tage jer med til en dame-frokost. Vis dog at I er lidt mere menneskelige, at I også gør fejl en gang imellem.“

„Det mener jeg bestemt også, at jeg gør. Jeg fortalte da, *hvorfor* vi kom til at male Jacobsens gamle das. Men hvad synes I da ellers jeg skal skrive om til jul, hvis det ikke skal være om good-turnen? Nu kan I selv komme med et forslag.“

Susan grinede lumsk, så sagde hun: „Der står sikkert så meget om jul i det nummer, du kunne jo skrive om noget helt andet. Hvad om du skrev om dengang, hvor I gjorde rent henne i vort gamle lokale?“

De andre brød ud i en skrallende latter og kom med opmuntrende tilråb, og jeg var lige ved at springe op og sige, at alt andet måtte de bede mig om, men ikke det. Da der var een, der brugte ældgamle kneb med at råbe, at det turde jeg nok ikke, og jeg er jo altså ikke bedre end alle andre, så jeg bed på krogen og sagde: „Nå, hvis I absolut vil nedværdige mig i alle mine læsers øjne, så ... OK! Men så vil jeg heller aldrig høre eet eneste ord mere om den åndssvage historie“.

Og her er så bekendelsen om det mørke punkt i min og Mågernes fortid.

Se, der var engang, hvor det var blevet Mågernes tur til at gøre rent i lokalet. Hvis det blot var blevet skrevet i bladet som det plejer, så var der aldrig blevet nogen historie ud af det, men der stod

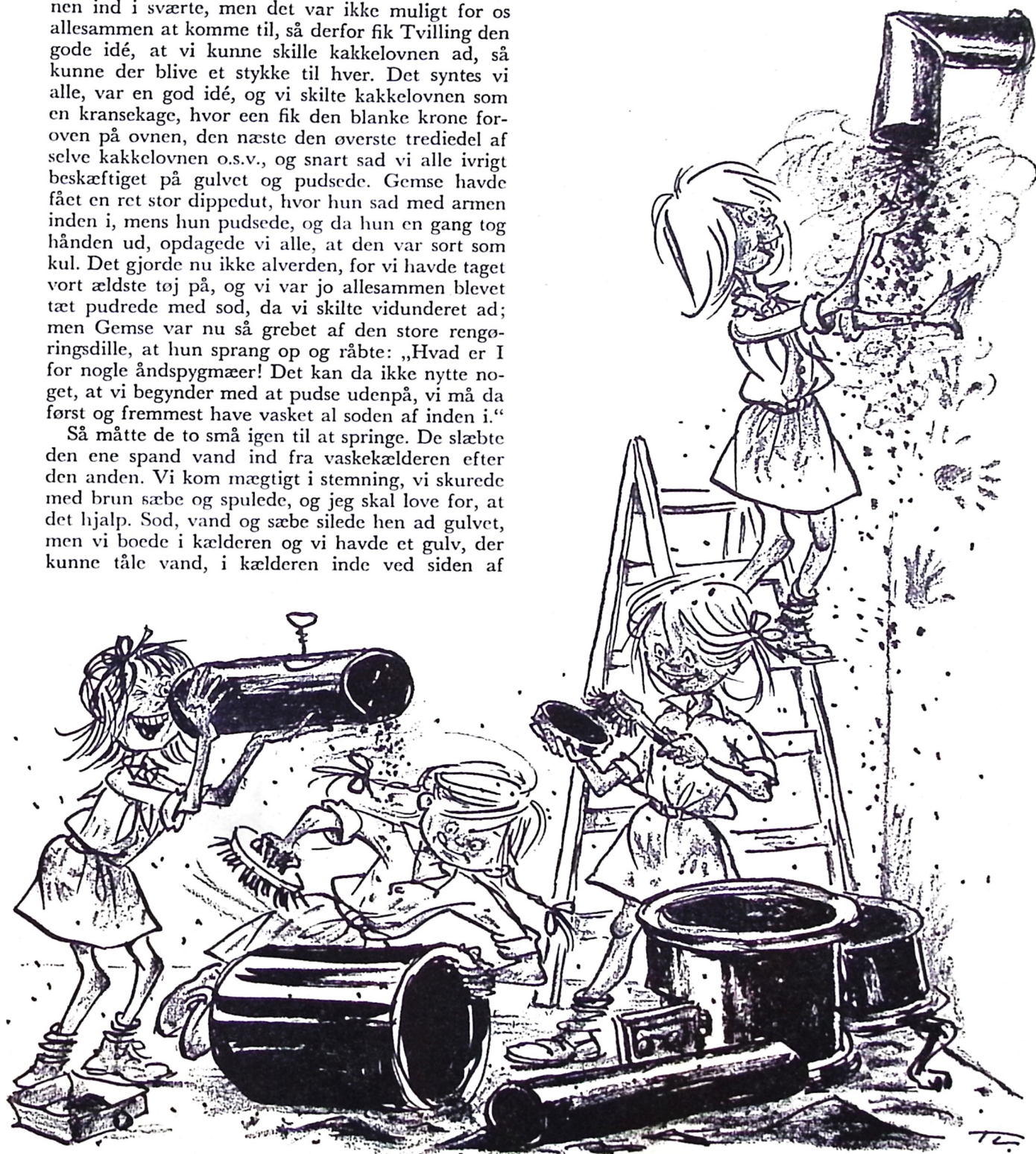
Rengøring i denne måned Mågerne,
så der er vel heller ikke noget
håb om, at kakkelovnen vil blive
pudset i denne måned.

Sådan en bemærkning er lige skabt til at hidse Mågerne op, og vi blev enige om, at den kakkelovn skulle blive pudset, så den blev helt ukendelig, og vi opnåede, hvad vi havde sat os for, men det var jo ikke helt på den måde, som vi havde ventet!

Vi begyndte med at tømme asken ud af kakkelovnen, og de to mindste bar flere spande med aske og slagger op i gården, for at komme det i skraldespanden. Derefter begyndte vi at smøre kakkelov-

nen ind i sværte, men det var ikke muligt for os allesammen at komme til, så derfor fik Tvilling den gode idé, at vi kunne skille kakkelovnen ad, så kunne der blive et stykke til hver. Det syntes vi alle, var en god idé, og vi skilte kakkelovnen som en kransekage, hvor een fik den blanke krone foroven på ovnen, den næste den øverste trediedel af selve kakkelovnen o.s.v., og snart sad vi alle ivrigt beskæftiget på gulvet og pudsede. Gemse havde fået en ret stor dippedut, hvor hun sad med armen inden i, mens hun pudsede, og da hun en gang tog hånden ud, opdagede vi alle, at den var sort som kul. Det gjorde nu ikke alverden, for vi havde taget vort ældste tøj på, og vi var jo allesammen blevet tæt pudrede med sod, da vi skilte vidunderet ad; men Gemse var nu så grebet af den store rengøringsdille, at hun sprang op og råbte: „Hvad er I for nogle åndspygvær! Det kan da ikke nytte noget, at vi begynder med at pudse udenpå, vi må da først og fremmest have vasket al soden af inden i.“

Så måtte de to små igen til at springe. De slæbte den ene spand vand ind fra vaskekælderen efter den anden. Vi kom mægtigt i stemning, vi skurede med brun sæbe og spulede, og jeg skal love for, at det hjalp. Sod, vand og sæbe silede hen ad gulvet, men vi boede i kælderen og vi havde et gulv, der kunne tåle vand, i kælderen inde ved siden af

havde et mindre vaskeri til huse, og der havde vi tit set vandet løbe hen ad gulvet.

Efter halvanden times skuren og skrubben, pud-sning og polering stod så otte kulsorte, højtidsstemte piger og så på deres værk. På bordet lå skinnende blanke og fine alle reservedelene til en kakkelovn, nu gjalt det blot om at få sat dem rigtigt sammen. Det var sværere end vi havde regnet med. Lige meget hvor mange gange, vi prøvede, blev der et par dingener af en eller anden art til overs, og så måtte vi splitte det hele og begynde forfra. Da vi endelig efter mange forgæves forsøg var lige ved at være færdige med en ny opstilling, hvor det så ud til, at vi ville få anvendt alle ringe, skiver, rør m.m., så blev døren pludselig revet op, og bag den stod vaskerimanden.

Han fyldte lokalet med stilhed.

En stilhed så tæt, at man kunne skære i den.

Han så mærkelig ud i ansigtet, sagde ikke noget, men stod og hev så mærkværdigt efter vejret, mens han holdt fast i begge sider af dørkarmen, så hans knoer var helt hvide.

„Er De syg?“, spurgte Tvilling, som lige havde taget den lille samariterprøve, og hendes stemme røbede, at hun både nærede håb om og frygt for at komme til at bruge af sin nyerhvervede viden. Det hjalp på vaskerimandens vejtrækning, med en flodbølges kraft og fart strømmede der en mængde udtryk og sætninger ud af hans mund, men jeg kan ikke gengive dem, for enten kan jeg ikke stave til dem, eller også er det ikke noget at lære videre.

Jeg må vel hellere i gang med at fortælle jer, hvad der var sket. Dette rædsomt sorte vand fra vor rengøring var lige så stille løbet fra vort lokale og ind under vaskerimandens dør, og det var løbet lige ind i

det rum, hvor alt det rene tøj stod stablet op i pakker fra gulv til loft. Jeg kan ikke beskrive, hvorledes tøjet så ud, men mon ikke I kan gætte det? Tropsfører, tropsrådsformand og min far blev tilkaldt, vaskerimanden var lige ved også at ville tilkalde politiet, men det slap vi dog for.

Det sørgelige opgør bagefter skal jeg ikke fortælle jer om, men nu har jeg i hvert fald berettet om Mågernes største dumhed, sådan som mine kammerater i førerpatruljen syntes jeg skulle. Hvis det så blot kunne forhindre nogle af jer i at gøre noget tilsvarende tankeløst og idiotisk, så har min beretning ikke været helt omsonst.

Bolle.

Frimærkesnak

Nåede I at få jeres frimærkehøst for 1965 indsendt efter, at I havde fået november-bladet? Frimærkeåret slutter som bekendt til 1. januar, men for at korpskontoret ikke helt skal drukne i frimærker lige op til jul, hvor der er meget travlt, beder vi om at I indsender frimærkerne nu. De skulle faktisk have været indsendt i oktober, men for at få alle med, blev fristen udvidet lidt. Skynd jeg derfor at indsende frimærkerne — helst omgående, så der bliver rimelig tid til at gøre årets resultat op og til at finde vinderen af årets konkurrence.

Men fordi året 1965 snart rinder ud, ophører frimærkeindsamlingen ikke. Vi fortsætter med fornyede kræfter i 1966. I næste nummer vil I få lejlighed til at høre, hvad indsamlingen i 1966 går til — og høre, hvad præmien bliver til de flittigst klippende spejdere!

Tegneren Thora Trilles Tinka - Tegneserie

d-d-det er vel nok en rar
hund du har, Tinka!

Ja,

næsten for rar!

Julegaver

FOR

SMA BELØB

Julen kan godt være lidt „hård“ ved pengepungen, hvis der er mange, som man gerne vil betænke med en gave. Men der er jo ingen, der forbyder jer at lave gaverne selv.

Det tomme hylster fra en køkkenrulle kan med lidt behændighed blive til et fiks „futtural“ til pejs-tændstikker (de lange tændstikker, som nu kan fås her til lands). Før der foretages nogen form for dekoration, skal der af et stykke pap laves en bund, som klistres på. Et tyndt lag gaze, som går lidt op ad siden på hylstret hjælper med at holde bunden på plads. I den modsatte ende fastgøres en strop, så futteralet kan hænge. Beklæd nu hele hylstret med et lag dækpapir, og så er hylstret klar til dekoration. Det kan ske enten ved at male hylstret med et mønster eller ved at beklæde hylstret med broderet stof eller med plastiklæder efter behag. Anvendes der papir eller stof er det klogt at stryge det færdige hylster over med lak. Hylstret kan også tjene som gemmested for strikkepinde.

Manchetknapper er også hurtige at lave, enten af pyntelige knapper eller af stof, hvorpå der er broderet et lille motiv, hvorefter stoffet trækkes over en knap eller tynd finérskive. Manchetknappens „anden side“ kan være en tilsvarende knap eller broderet „knap“ eller det kan være en mindre diskret knap. Når de to knapper fra for- og bagside sys sammen, skal man huske at holde en blyant imellem, så der opstår mellemrum mellem knapperne. Når knapperne på den måde er syet forsvarligt sammen, fjernes blyanten, og man snurrer nu trådene tæt omkring de „frie“ tråde, eller man syr en trense mellem knapperne.

En sjov lysestage kan laves af et stykke fyrretræ, ca. 30 cm langt, som slibes. I nederste del af træstykket, midt på, fastgøres en messingholder af den slags som anvendes, når garderobestænger skal fastgøres. De fås med forskellige diametre, så man kan dermed selv bestemme hvilken lystype, der skal kunne anvendes. I fem snorlige række og med lige store mellemrum sættes nu tegnestifter i en stærk farve. Det skal være samme farve overalt for at give den bedste virkning, og tegnestifterne skal sidde ret tæt.

DA er det jul

«Bestemor! Når er det jul i år?»
fritter en lyslugget Ole.
Ole er gutt i sin femte vår
i livets begynnende skole.

Men bestemor svarer: «Vent litt og se.
Enda er det jo sommer.
Vent til du ser det begynner å sne.
Da skal jeg si når den kommer.»

Men Olemann gir seg ikke så lett.
Han ønsker bestemt å vite.
Bestemor svarer oppgitt og trett –
at småbarn skjønner så lite.

«Det er så lenge til, Ole, min gutt.
Se trærne er nettopp blitt grønne.
Vent med å sporre til sommeren er slutt.
Da vil du kanskje skjønne.

Da skal vi telle hver dag som går bort,
til nissen kommer med sekken.
Så skal du se at tiden flyr fort –
og juleaften kommer på flekken.»

Men Ole er ikke ganske fornoid.
Han tier no'n lange sekunder.
Sitter og tenker med nakken sin boid,
stirrer i gulvet og grunner.

Så hever han nakken og hodet med ett.
Han lysner i selvsamme stunden –
smiler til bestemor, smiler så bredt
at tennene lyser i munnen.

Og nå må han sporre bestemor sin:
«Bestemor? Du? Når vi synger så gla
alle på jord: Han er frelseren min –
bestemor, du – er det julekveld da?»

«Ja,» smiler bestemor – «gullgutten min!»
Hun gir ham en kake, en stor en.
«Når alle synger om Frelseren sin –
da blir det jul her på jorden.»

Andreas Borch Sandsdalen.

Patrulje- HJØRNET

Julegaver til patruljen

Mange af jer sidder sikkert og norker på sindrige julegaver til familien og gode venner, men hvorfor ikke også betænke patruljen med en liden gave?

Fra sommerlejren kan I sikkert udmærket huske, at det var noget af et problem at få anbragt uniformerne, så de hang flotte og fine, når der kom lejrinspektion. — Med mindre patruljen da er så „velhavende“, at den har teltnage, den kan spænde om telstængerne.

Problemet kan imidlertid løses ved at lave et „bøjlebånd“ med „folder“ til at hænge bøjlerne igennem. Bøjlebåndet kan laves enten af gjord eller af kraftigt stof, som syes sammen, så det bliver dobbelt og dermed kraftigere. Med lige stor afstande syes der nu en fold, som er så bred, at en „bøjle“ kan gå igennem. I den øverste ende af båndet fastgøres en ring, som kan gå ned over telstangens spids, så båndet hænger ned herfra. Det vil være praktisk om båndet for oven skræner lidt ind ad, så det ikke skraber mod teltets gavl.

Patruljens navn kan sys på båndet, ligesom der på de enkelte folder kan syes navne på patruljens medlemmer. Der er naturligvis en fold pr. medlem i patruljen. — Som „bøjle“ kan man jo altid anvende en pæn lige pind.

Båndets længde må afhænge af, hvor mange spejdere der skal have „plads“ på båndet. Rent vejledende kan det siges, at der bør være ca. 11 cm mellem hver fold, og at hver fold bør være på ca. otte cm (4 plus 4 cm). For en patrulje på seks medlemmer skal båndet have en samlet længde på ca. 120 cm, idet der reg-

nes med et stykke fra ringen til første fold på ca. 20 cm. Dette stykke kan godt være lidt mindre, hvis forholdene taler derfor. — At bøjlebåndet også kan gøre fyldest i det hjemlige klædeskab, dersom der er trange pladsforhold, er en anden sag.

☆ ☆ ☆

Advent

I mange patruljer holder man af at have et stemningsfyldt før-jul-møde eller adventsmøde, men det kan undertiden være svært at finde et tableau eller lignende som afslutning på et sådant møde.

Der findes fire små adventsvers, som I her skal høre. De kan „dramatiseres“ ved at fire spejdere i patruljen hver får et lys, og den første spejder tænder sit lys, mens hun siger første vers og så fremdeles. Spejderne kan stå på række med lysene i hånd eller lysene kan være fastgjort i en adventskrans.

Versene lyder således:

*Når første lys vi tænder
står julens dør på klem,
og adventssalmer klinger
på ny i mange hjem.*

*Når to små flammer brænder,
vi hører loftets ord,
om frelseren som kommer
med nåde til vor jord.*

*Når tredje lys så skinner
i vinternatten ud,
da kimer klare klokker
med glædens julebud.*

*Det fjerde lys, vi tænder,
som flammen lys og klar,
er stjernen som i tiden
giver evigheden svar.*

Forbyttet fane!

Ved festen for Dronning Ingrid og Prinsesse Benedikte i Tivolis Koncertsal, fik vi vores fane forbyttet.

Vi vil derfor bede jer, der var derinde med jeres fane, om at se efter at det er jeres egen i nu har stående, og hvis ikke, sætte jer i forbindelse med

Lise Prahl (Pjank),
Klovertroppen,
Amager division,
telf. 50 22 92 (efter kl. 18).

På vores fane er pyntesømmene stjernesøm (otte „stjernespidser“), den røde farve fra dugen er løbet lidt ind i korset, og topstykket var velholdt, modsat det irrede topstykke, der sidder på den fane vi fik tilbage.

Det er dog kun overdelen (med fanen) vi mangler, nederste del af stangen (med navnet), blev rigtigt returneret. — På forhånd tak!

Pjank, Klovertroppen.

☆ ☆ ☆

Julespil

Forleden dumpede der en sjov indbydelse ind gennem min brevsprække. Den kom fra en patrulje, og gjaldt til patruljens julemøde.

Indbydelsen var klippet ud som et „dobbelt“ juletræ (af et stykke karton, som var lagt dobbelt, foldet ved den nederste gren af træet). På det andet „juletræ“ stod programmet for julemødet, og det omfattede bl.a. forskellige „julespil“.

Ved at fritte patruljeføreren lidt ud, fik jeg at vide, at de julespil, vi skulle samles om, ikke havde noget med optrin at gøre, men var forskellige spil, hvor man kunne prøve sine spejderfærdigheder. Hun har bl.a. lavet et spil, hvorpå der er indtegnet en slags rejserute, som man bevæger sig ad med terningkast. Når man kommer til en by, skal man besvare spørgsmål eller lave et eller andet, der har forbindelse med klasseprøverne. Kan man ikke klare opgaven, må man vente et „kast“. Idéen er den samme, som I kender den fra talrige andre spil, men den kan altså også anvendes, hvis I synes, I skal have det lidt hyggeligt ind under jul. Idéen er hermed videregivet til jer.

PATRULJE-STAFETTEN

Vores patrulje hedder „Blæksprutten“. Vi er en forholdsvis ny patrulje, der blev dannet sidste år i september, da „Falkene“, vores gamle patrulje, blev for stor. Vi havde et værre mas med at finde på et navn, men til sidst kom et vittigt hoved med forslaget „Blæksprutten“. Forslaget blev vedtaget.

Nu skulle vi have navne. Vor patruljefører Karen kaldte vi „Sprut“, fordi hun af og til på højst uheldige tidspunkter sprutter af grin. Så var der Mette og Elsa, dem kaldte vi „Rumle“ og „Gumle“, og Inge Merete for „Spjæt“ på grund af hendes sprættende bevægelser. Noget efter kom skovtrolden „Puk“ eller Else, som hun hedder, og som sidste mand på fløjen, den nyoprykkede blåmejse Mette, som vi kalder „Pløk“. Desværre måtte „Rumle“ rykke over til en af de andre patruljer for at være patruljefører dér, så nu er vi fem i alt.

Til møderne har vi det vældigt skægt. Som mødelokale har vi et rum, fælles for både drenge- og pigespejdere, kaldet „Knobet“.

Vi synger en masse forskellige sange og øver en del fra spejderbogen og til prøverne. Bl.a. morser vi meget, og flere af os kan hele morsealfabetet. Forleden var vi på løb i Hilsted skov med kort og kompas. Der fik vi lært en masse. Bl.a. skulle vi tænde bål, tegne signaturer, morse

ordet „Konstantinopolitanerinde“ og gå tværs gennem skoven, 3600 m efter kompas, uden kort. Det var vældigt svært, da vi skulle igennem alt muligt, lige fra store bunker pinde og kvas til mudder. Vi landede også et stykke fra stedet, hvor vi skulle have landet, men det gør jo ikke noget. Alt skal jo læres, før man kan det.

Sådan har vi forskellige sjove ture og møder. Den 6. november skal vi have spejderfest. Der skal alle de store pigespejdere her i Gedved lave et skuespil, som hedder „Babysitte-

ren“. Det glæder vi os alle meget til. Vi har det skægt i patruljen, og alligevel får vi lavet en masse.

Med spejderhilsen!

Pløk, Puk, Spjæt, Gumle og Sprut.

★

Herefter sender vi stafetten videre til „Skytten“, Skansetroppen, Nørresundby.

Vi siger tak til „Blæksprutten“ for indlægget og glæder os til i næste nummer at høre fra „Skytten“. Reglen er den, at en patrulje efter at have skrevet sit indlæg lader stafetten gå videre til en patrulje i en anden trop og helst også i en anden division.

Red.

Tak, Danmark!

Vi har modtaget følgende fra det hollandske orkester, som i august besøgte Danmark

Forventningerne var store, da vort spejderorkester (43 spejdere og seniorer fra Amsterdam) kom til Danmark den 14. august. De fleste af os havde ikke været i Danmark før. Efter en god rejse ankom vi til Århus, og fra dette øjeblik er vi — stadig — meget imponerede over alt, hvad vi oplevede og de ting, I viste os. Ligesom en film glider billeder af Århus by, turene til Ebeltoft, Ålborg og Silkeborg, den store gæstfrihed vi modte hos Århus-orkestrets medlemmer, de gode aftener vi havde sammen, det dejlige land, åbningen af spejderåret i Botanisk have i Århus og meget andet, stadig frem for vore øjne. Jeg kan fortælle jer, at på få dage kom vi alle til at holde meget af Danmark.

Efter en uge i Århus tog vi til København, hvor vi boede i det dejlige nye spejderhus i Nørum, Vatelunden. Atter en uge med dejlige minder. Vi besøgte mange steder i Nordsjælland, og i Helsingør spillede vi i byen og blev inviteret til at besøge Helsingør-spejderne i deres hjem. Vi blev inviteret til at spille på Bellahøj

ved spejderårets åbning dér, og vi havde en virkelig god aften sammen med to andre orkestre fra København. Vi traf mange mennesker og fik mange venner.

Det vil fore for vidt at skrive om alle de ting, vi oplevede, men vort ophold hos jer oversteg ganske vore største forventninger. Vi ved ikke, hvordan vi skal takke alle jer, som gjorde så meget for os, førerne, spejderne og værtsfolkene, og alle vi mødte, og især vore meget gode „Guides“ i Århus, Ebba Hartmann, og i København, Mona Lind og hendes mand. De tilbragte hvert ledigt minut sammen med os, og vi ved, at vi skylder dem meget, fordi de gav os en uforglemmelig tid i Danmark.

Ingen af os ønskede at forlade Danmark, så det var med mange tårer, vi måtte rejse fra jeres dejlige land og meget venlige mennesker. Vi håber, at vi vil mødes igen, næste gang i Amsterdam.

*Danmark, mange, mange, tak for alt!
Irma Ellenberger,
(orkesterleder).*

Fig. 1. Femslået tyrkerknob med fire bugter som beskyttelse af en lille krystalvase. Den kan da tåle at falde på gulvet uden at gå itu.

Tovværkshusflid

med Niels Næve ©

Lidt mere om tyrkerknobene

Før vi går over til andre former for tovværksarbejde, afsluttes kapitlet om tyrkerknobene ved at demonstrere nogle af dets former og anvendelsesmuligheder — dels som selvstændigt knob, dels som hjælpemiddel.

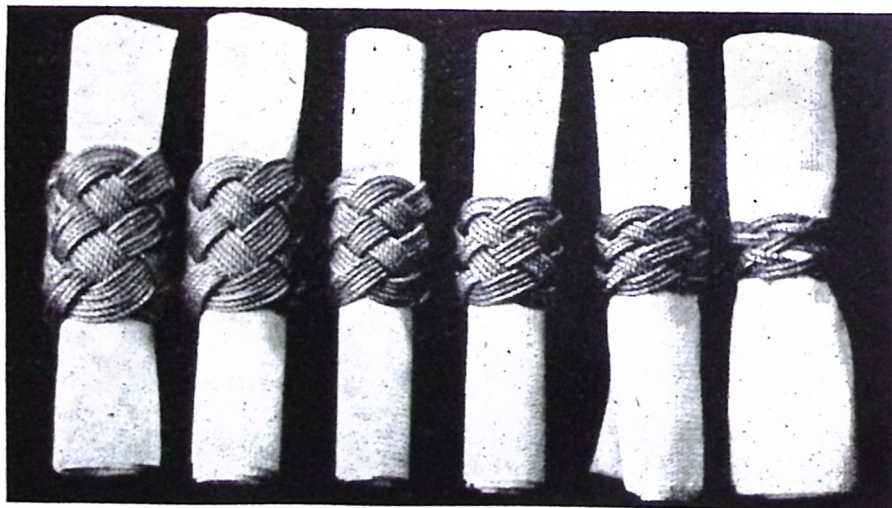

Fig. 2. Betydningen af fordobling illustreres gennem disse servietringe, der alle er sekslåede tyrkerknob med fem bugter. Længst til venstre almindelig fordobling. Længst til højre syvfordobling.

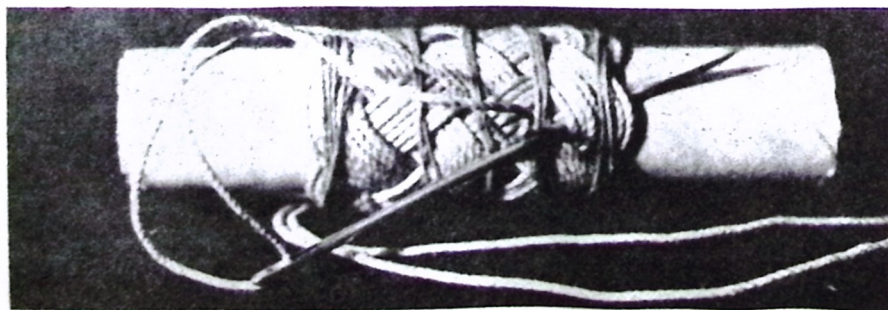

Fig. 3. Så snart man kommer op på mere end firedobling, vil bugterne have tilbøjelighed til at krybe oven på hinanden. Dette kan modvirkes ved, at lægge en række båndler eller gummibånd omkring knobet. Når det er færdigt, pensles det med lak. Når lakken er tør, fjernes båndlerne, og hele knobet dyppes i lak.

Fig. 4. Som en af tyrkerknobets mange muligheder vises her, hvorledes pibens svageste sted er styrket ved hjælp af et nislået tyrkerknob udført i sejlgarn.

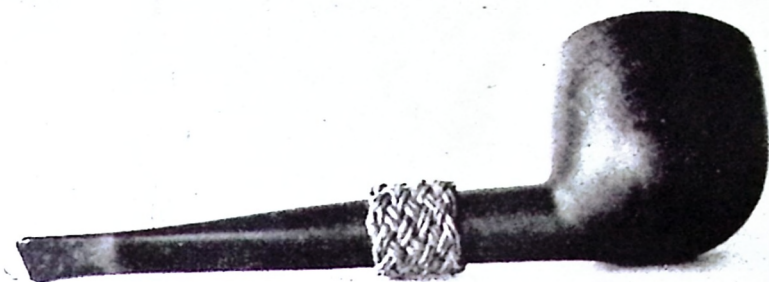

Fig. 5. Skohornets skæfte er klædt med krydskatning, som vi senere skal lære. Det kunne dog godt have været et langstrakt tyrkerknob. Krydskatning er imidlertid nemmere og hurtigere at fremstille end det meget lange tyrkerknob. Kantningens begyndelse og afslutning er skjult under ringformede tyrkerknob. Til højre ses en lille plade med krog beregnet til ophængning af skohornet. Pladen er dekoreret med et rosetformet tyrkerknob og et tyndt ringformet tyrkerknob.

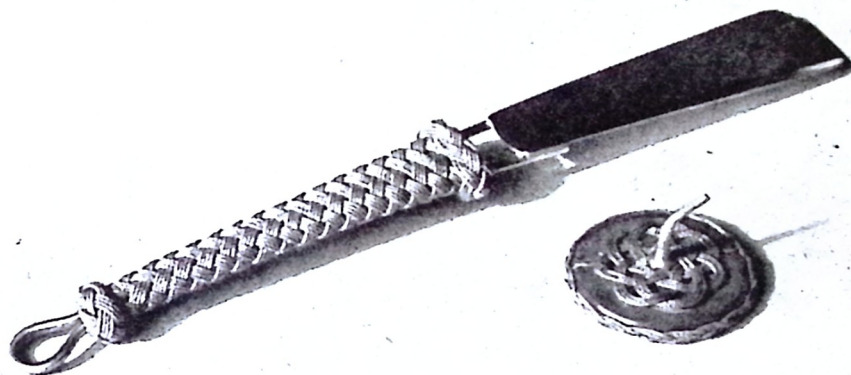

Fig. 6. Dolken skæfte er klædt med kronkatning, hvis begyndelse og afslutning er skjult af henholdsvis seks- og otteslået tyrkerknob.

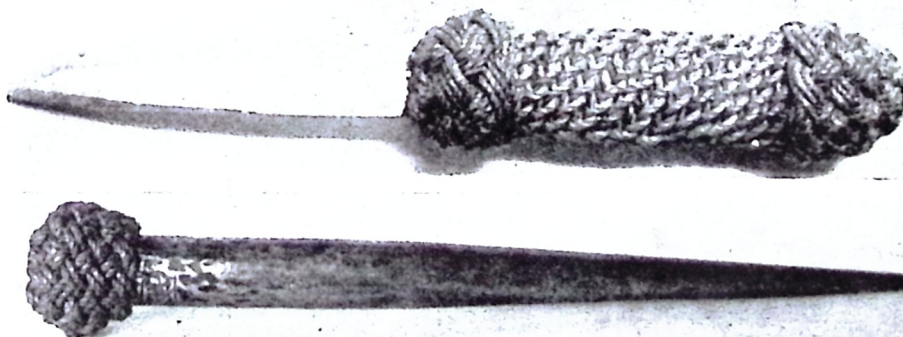

Fig. 7. Merlespirets hoved er klædt med et tislået tyrkerknob.

Fig. 8. Til venstre: Karskrubben er dekoreret med et femslået tyrkerknob, der er seksdoblet. To af fordoblingerne er udført med lysere garn.

Fig. 9. Til højre: Øksens skaft er forsynet med tre forskellige tyrkerknob til nytte og til dekoration.

Heksen blander „tryllemidler“.

AZOPYROKATEKINHYDRAL

var den mixtur, som deltagerne i „Kampen om den forheksede rævehale“ skulle brygge!

Djursland division havde inviteret de 2 bedste patruljer fra Østjyllands distrikts 6 divisioner til „Kampen om den forheksede rævehale“ på godset *Rugaard*, lørdag den 9. oktober om aftenen.

Løbet indledtes af hofjægermester Mourier-Petersen, der foran slottet fortalte patruljerne om heksejagterne på *Rugaard* omkring 1686. Dengang var det hele blodigt alvor, bl.a. skulle heksene underkastes en vandprøve. De blev kastet i gadekæret, og hvis de gik til bunds, var de uskyldige, medens dem, der flød ovenpå, blev erklæret for hekse — og brændt på bålet. I 1965 var det heldigvis kun en spændende spejderspøg. Hofjægermesterens beretning blev yderligere gjort dramatisk ved vilde skrig fra et af

slottets tårnværelser — skrigene undslap heksens strube og umiddelbart for patruljerne blev sendt afsted, fløj heksen over slotspladsen og forsvandt bag slottets røde mure.

Alle poster var præget af hekseri. I gadekæret flød 3 hekse, som spejderne skulle redde. Heksen viste sig her og der i skoven, hvor hun spredte rædsel blandt spejderne — dog ikke mere end at de på en post formåede at tage et aftryk af hendes fodspor. Endvidere måtte spejderne lide den tort at fremstille en træhest — og selv ride på den — alt medens ridefogeden svang pisken — bestående af lakridstråde. Den lækkersultne hofjægermester fik en 9-knudet pisk til egen fortæring, medens spejderne måtte nøjes med een pr. patrulje.

Fuldmånen lyste på selvlysende knogler, der var anbragt som spor. På sin vilde jagt gennem skoven havde heksen i forbifarten væltet 5 store træer, og uskyldige mennesker var blevet lemlæstet. Heldigvis gik spejdernes vej her forbi, og de fik rigtig brug for deres førstehjælpsfærdigheder. Måske var deres hjælp så god, fordi de netop havde tydet stjernerne.

Et skummelt sted i skoven, ad en uhyggelig sti og forrummet bag en gravhøj viste de jordiske rester af en forhekset forkarl sig, hans rødblinkende øjne gav det forlosende navn til heksedrikken.

For at beskytte sig mod onde ånder og heksens magt måtte patruljerne fremstille en amulet samt en tryllestav. Kun en eneste spejder var ikke beskyttet af amuletten — hvorfor heksens magiske evner berøvede hende det bedste, hun havde — *madpakken!*

Af snegleslim, slangefedt, paddehattefrø, snogespyt, mosekonebryg og brændenælde-rod fremstilledes i en hvidnende hovedskal en trylledrik, som bragte heksen i spejdernes magt. Hun blev fundet, alt medens hun, under fremsigelse af trylleformularer og til akkompagnement af uhyggelige lyde, rorte i sin store dampende gryde.

Nu måtte heksen lide den skam i bedøvet tilstand at blive ført i slottets fangekælder. Senere slæbte det vindende hold hende til bålet (dog heldigvis hendes stand in), hun blev ledsaget af patruljernes smædesange, og medens heksens lig fortæredes af flammerne, forsynede spejderne sig i den sene natte-tid med æbleskiver og varm te.

En snehvid polarræv havde ofret sin hale til den bedste patrulje: *Hajen fra Viby-Kongsvang* trop. Derforuden fik hver patrulje en skindheks til standerne som et minde om gamle og nye tiders heksejagter.

Slim af sneglen sort og tyk,
fedt af slangen grå og styg,
frø af paddehatte gule,
spyt af gærdets snoge fulde,
blandet med bryg af mosekonens kælder,
krydret med roden af brændende nælder,
kogt i en hvidnende hovedskal,
giver mixturen Azopyrokatekinhydral.

»Småtterier«

Lidt om alt muligt – bidrag fra læserne modtages gerne.

Du skal bruge en del af det snille
til at trylle din opgave lille.

Kumbel (Gruk).

★ ★ ★

Nedslående

Skal vi dømme efter antallet af indkomne svar på den lille prøve i oktober-nummeret, hvor I i en historie kunne finde ti linjer fra kendte spejdersange skjulte, må vi næsten give skeptikerne ret i, at pigespejderne ikke synger udenad mere. Men et er statistik, noget andet er praksis – lad os håbe, at det står bedre til med sangkundskaberne i praksis.

Den rigtige løsning var:

1. En pigespejder har det svært.
2. Har du mistet helt dit humør.
3. Hej, hop, hvor det øser ned.
4. Alverden kalder det væmmeligt.
5. Tag din kæk.
6. Tag din kæk.
7. Vesterhavets brus.
8. Når engang jeg bli'r fornuftig.
9. Hver lørdag eftermiddag.
10. Når engang jeg bli'r fornuftig.

Lodtrækningen blandt de rigtige løsninger viste, at Kirsten Bundgård, „Kvik“, 1. Viborg trop, har vundet en bogpræmie.

Nissevits

- Mor, jeg kan ligesom en solsort.
- Kan du det, sagde nissemor, lad mig så høre dig fløjte.
- Nej, mor, jeg kan ikke fløjte, men jeg kan spise en regnorm!

★ ★ ★

Julekonkurrence

Der mangler en række bogstaver i ordet „JUL“. Ved at indsætte de bogstaver, som opgives her, kan der dannes otte ord, fire vandrette og fire lodrette ord. Hovedparten af ordene (syv) har forbindelse med julen. Til orientering kan oplyses, at det første ord er et ord, der er ved at blive moderne og betegner dette at skabe julehygge. Bogstaverne, der skal indsættes, er i alfabetisk rækkefølge:

A - D - E - E - E - E - G - G - G -
H - J - L - N - N - N - R - S - S -
T - Ø.

Løsningen på juleopgaven skal indsendes til „Pigespejderne“s redaktion, Gartnervænget 3, Svinninge Sj., inden den 1. januar 1966. Navn, postadresse og alder skal opgives.

En julenød

Birgitte i København og Anette i Vordingborg er begge seniorspejdere og traf hinanden på en træning i sommer. De skriver hyppigt sammen, og har aftalt at mødes i juleferien. De er begge ejere af en knallert, og derfor aftalte de, at de 4. juledag på nøjagtig samme klokkeslet skulle køre hjemmefra og mødes midtvejs.

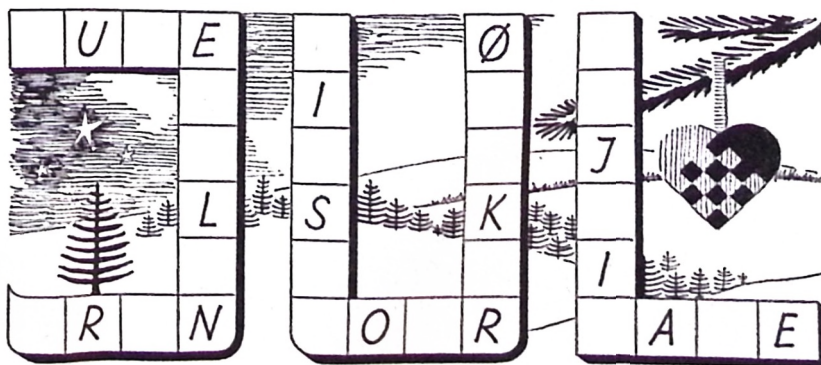
Afstanden fra København til Vordingborg regner vi for nemheds skyld til at være nøjagtig 100 km. De kørte begge med en konstant fart af 25 km i timen.

Samtidig med at Anette startede fra Vordingborg, – og altså samtidig som Birgitte startede fra København – startede en brevdue fra Vordingborg ad den samme rute. Duen fløj med en fart af 100 km i timen. Den fløj indtil den mødte Birgitte, vendte og fløj tilbage til den mødte Anette, vendte og fløj til den mødte Birgitte. Sådan fløj duen frem og tilbage indtil de to piger mødtes. Hvor langt havde duen da fløjet?

(Løsning findes på side 159).

★ ★ ★

Uden vanskelighed kan intet lykkes.

december i naturen

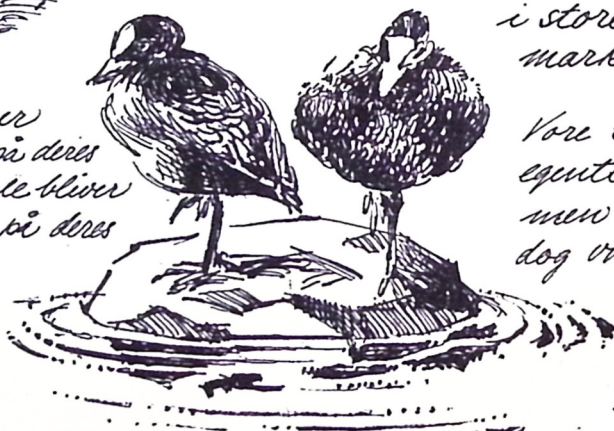
Lakatten, eller hermelinen, som den også kaldes, skifter pels i løbet af efteråret og fremtræder nu i hvid vinterpels med sort halsspids. Om sommeren er dens pels brun. Meget praktisk, ikke?

Jagterne er også vintergæster nordfra.

Man kan se dem i store flokke på marker og i krat.

De fleste vintermøsvåger fortsætter videre syd på deres trek nordfra, men nogle bliver her i landet. De kendes på deres lødne „fjorbukser“!

Vore bliskøns er egentlig trekfugle, men en del bliver dog vinteren over.

Vintermøsvågen kaldes også for „laddenbenet møsvåge“

Husmåren skjuler sig tit i høet i stalde og lader og går på jagt, når mørket falder på. Den har hvid hals. Dens flatter, skomåren har gul hals.

Redigeret af Paw

I Ribe har alle spejdere deltaget i det årlige Sct. Georgsløb, hvor man bl.a. var til ringridning pr. kæphest! Patruljen „Ternen“ vandt pigespejdernes afdeling.

14 spejdere i Hammel har startet et orkester, bestående af en fløjtegruppe og en trommegruppe. De har opnået at få en af byens malere til at lede orkestret.

I Tune på Sjælland er der blevet stiftet en ny trop og flok med de aktuelle navne „Raket-troppen“ og Raket-flokken“. Der er foreløbig 25 piger tilmeldt.

Også i Sønderjylland er der skudt en ny trop op. Det er i Vojens, og de har allerede præsteret at deltage i en af Skamlingsbanke-divisionen arrangeret blåmejsedag, hvor et Vojens-kuld opnåede den bedste turn-out-placering.

Ved en højtidelighed først i oktober begyndte spejderne i Ryomgård på Djursland udgravningsarbejdet til troppens kommende samlings- og højborg.

Pigespejderne i Assens blev vældigt populære i deres hjemby i oktober, da de på fire timer indsamlede 15.000 flasker.

I Maribo er det blevet besluttet at dele troppen i en landtrop og en bytrop, fordi den hidtidige trop var blevet meget stor.

I festsalen på cementfabrikken Dania i Assens i Jylland har førere og patruljeførere fra Mariagerfjord division været samlet for at fejre divisionens 10-års dag, og samtidig „takke“ af med divisionschefen fru Kirsten Gabrielsen, Hobro, og byde den nye divisionschef fru Hanne Jensen, Skørping, velkommen.

51 patruljer fra Cimbrer-divisionen har været på turneringen ved Nibe. Resultatet blev, at Skørping-troppen vandt.

Løsning på julenød

Duen flyver 4 gange så hurtigt som knallerterne kører. Altså flyver den på samme tid 4 gange så langt som disse. Når pigerne mødes har de hver kørt 50 km, og duen fløjet 4 gange 50 km = 200 km.

LÆSEHESTEN

BERTHA HOLST: Inger Margrethe.

Jeg vil gerne anmelde bogen „Inger Margrethe“, der er skrevet af den kendte forfatterinde Bertha Holst. Bogen er let at læse, og den passer til børn i alderen 12–13 år.

Den handler om Inger Margrethe, hendes mor og de tre små søskende. En dag får Inger Margrethe pludselig at vide, at moderen kun er hendes plejemor, og at hun skal flytte ind til sin rigtige mor i København. Inger Margrethe har svært ved at føle sig tilrette derinde, og det ender med had til moderen og til sidst flugt, men også med lykkelig forening.

„Søs“. Flammen, Svebølle.

Kære postboxvenner!

Før jeg sender min sidste postboxhilsen for i år, sidder jeg her og blader mine postboxbøger igennem. Det ser helt godt ud, men desværre må jeg jo konstatere, at der er adskillige af jer, der endnu ikke har fået jeres ønsker opfyldt. I godt halvdelen af tilfældene drejer det sig om forespørgsler på de skandinaviske lande, men, som jeg har fortalt jer gentagne gange, ligger det meget tungt med at finde lige så mange skrivelystne svenska flickor og norske jenter som danske piger, så I må have tålmodighed. I kan være overbevist om, at jeg gør alt, hvad jeg kan, for at få adresser frem til jer.

For dagen ligger jeg inde med følgende tilbud:

Australien: 1 spejderfører, 1 blåmejsfører, 1 17-årig seniorspejder (søger en penneveninde i København, hvorfra hendes far stammer).

Canada: Flere spejdere 11–14 år.

England: Flere spejdere 14–15 år, 1 trop fra Newport.

Grækenland: 1 13-årig og 3 15-årige franskskrivende spejdere.

Sydafrika: 1 spejder 14 år.

U.S.A.: Mange spejdere i 14–15-års alderen, men vi kan nemt få lige så mange yngre, som vi vil have, 1 norsk-skrivende juniorfører, og for øvrigt ved I, at verden er så stor, så stor, og næsten alle vegne findes der spejdere. Tak for i år og rigtig glædelig jul allesammen. Mummy.

Kupon til postboxen

sendes til postboxsekretær fru Margareta Enggard,
Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Indsendt den

Postbox nr.

Jeg ønsker gennem DDP's postbox kontakt med en spejderkammerat fra

(land) evt.

Mit navn er

Adresse

.....

.....

.....

Skoleklasse el. beskæftigelse

.....

.....

..... Alder

Jeg kan skrive og forstå følgende fremmede sprog:

.....

Jeg har i forvejen gennem postboxen fået adresser

på pigespejdere i (lande)

Vedlagt følger kr. 1,50 i frimærker.

Depotets juleprisliste er i november udsendt til alle troppe og flokke. Hvis du ikke har fået en, så bed din fører om den.

Depotet ønsker jer alle
GLÆDELIG JUL

PIGESPEJDERDEPOTET

LUNDGADE 6 . KØBENHAVN Ø.

TELEFON (01) 92 ØBRO 8383 . GIRO 40673

Åbningstider: 9—17.30, fredag 9—19, lørdag 9—14.

I ugen før jul:

Fredag den 17. december—torsdag den 23. december kl. 9—20,

søndag den 19. december kl. 16—20,

fredag den 24. december kl. 9—14, og

fredag den 31. december kl. 9—14.

Disse åbningstider gælder *ikke* for depotudsalgene i provinsen.

REDAKTØR: Fru Ella Breinholdt Iversen, Gartnervænget 3, Svinninge Sj.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Enkelt-abonnement på „Pigespejderne“ tegnes på korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø, giro 86 000, og abonnementsprisen for 1965 er kr. 8,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 1,00 pr. nummer (gerne i frimærker).

TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 1. 12. 1965